

האחרונה, כמו אותם אנשי סדום ועמורה. ומיד ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר. ויצאהו - מן הגלות. וינחהו - ממי המבול.

ועוד, והנה נער בוכה ב"ו כ"ה, שנאמר בו ויפן כ"ה וכ"ה. והוא כלול מחמשים שערים של בינה שנמסרו למשה, ובהם ויף את המצרי, ובהם הפה חמשים מפות במצרים, ועליהם נאמר מי ירפא לך. זהו שכתוב מחצתי ואני ארפא. במה שמחצתי את המצריים, אני ארפא לך. ובשביל זה מה אעידך. ושלמות הכתוב - הבת ירושלים, מה אשׁוה לך ואנחמך, כי גדול פים שברך מ"י ירפא לך. מיד שופר הולך אתנח יתיב.

באותו זמן מתעורר משיח, שהוא כמו נח שנאמר בו זה ינחמנו ממעשנו, שהוא כבוד המלאכה. ומעצבון ידינו, שנאמר בהם אשר עבדו בהם בפרך. וזהו אתנח, את האלהים התהלך נח (בראשית ח). ויתמו חטאים מן הארץ, וערב רב מ"ץ ותב"ן שאור וחמץ.

וישארו ישראל סלת נקיה, שעליהם נאמר (דברים כה) תמחה את זכר עמלק מתחת השמים. שהם שנשארו ממי המבול שנאמר בהם ומחיתי את כל היקום, שהם היו עומדים על ישראל בחמש, משום שהם ראשים עליהם בגלות. ומיד שנמחו, יושב הקדוש ברוך הוא על כסאו, שנשבע שבועה שלא ישב על כסאו עד שימחו מן העולם. זהו שכתוב כי יד על פס יה מלחמה וגו'. וזהו אתנח יתיב. באותו זמן שיושב על הפסא, מחל לישראל מפל החטאים

אנשי סדום ועמורה. ומיד ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר. ויצאהו מן גלותא. וינחהו ממיא דטופנא.

ועוד והנה נער בוכה ב"ו כ"ה דאתמר ביה (שמות ב יב) ויפן כ"ה וכ"ה. ואיהו פלילא מחמשים תרעין דבינה דאתמסרו למשה, ובהון ויף את המצרי. ובהון מחא חמשים מחאן במצרים, ועליהו אתמר (איכה ב יג) מי ירפא לך. הדא הוא דכתיב (דברים לב ט) מחצתי ואני ארפא. במאי דמחצתי למצראי אני ארפא לך. ובגין דא (איכה ב יג) מה אעידך. ושלימו דקרא הבת ירושלים, מה אשׁוה לך ואנחמך. פי גדול פים שברך מ"י ירפא לך. מיד שופר הולך אתנח יתיב.

בההוא זמנא אתער משיח דאיהו כגונא דנח דאתמר ביה (בראשית ח כט) זה ינחמנו ממעשנו דאיהו ככד המלאכה. ומעצבון ידינו דאתמר בהון (שמות א יד) אשר עבדו בהם בפרך. ודא איהו אתנח, (בראשית ו ט) את האלהים התהלך נח. (תהלים קד לה) ויתמו חטאים מן הארץ, וערב רב מ"ץ ותב"ן שאור וחמץ.

וישתארין ישראל סלת נקיה, דעליהו אתמר (דברים כה יט) תמחה את זכר עמלק מתחת השמים. דאנון דאשתארו ממי טופנא דאתמר בהון, (בראשית ז ד) ומחיתי את כל היקום, דאנון הוּו קימין על ישראל בחמס בגין דאנון רישין עליהו בגלותא. ומיד דאתמחון יתיב קדשא בריה הוא על פרסה דאמאה אמי דלא יתיב על פרסה עד דיתמחון מעלמא. הדא הוא דכתיב (שמות יז טז) כי יד על פס יה מלחמה וגו'. ודא איהו אתנח יתיב.

בההוא זמנא דיתביב על פורסייא ימחל לישראל מפל חובין דעבדו. הדא הוא דכתיב (דניאל ז ט) ועתיק

שעשו. זהו שכתוב ועתיק הימים יושב, לבושו כשגל לבן. לקים אם יהיו חטאיכם פשנים כשגל ילבינו. כסאו שביבי אש, אם יאדימו פתולע כצמר יהיו. ועוד, אם יהיו חטאיכם פשנים - מהצד של יצחק, כשגל ילבינו - מהצד של אברהם, שבו מתלבנים.

באותו זמן שהקדוש ברוך הוא יושב על כסאו, מיד נח. ותנח התבה, שורה על הרי הקללה לעשות בהם דין, שהם הרי אררט, ההרים החשוכים של הגלות ארורים בגלות. זהו שכתוב (דברים כח) ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה.

שבאותו זמן יורדים כל הקללות על ישראל כדי שיתכפרו מחטאיכם, וכל הזכיות יורדות על הרשעים לקבל בהם שכרם, וסוד הדבר - והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו. עלים - עולים הזכיות. ויורדים - יורדים החטאים. והפל עולים ויורדים בפסלם הזה. ובטעמים הוא סלם. וזהו שופר הולף רביע דרגה, שני טעמים.

באותו זמן עולה הזכות של ישראל למעלה, ויורדים חובותיהם, כמו שבארנו. מה זה עלים ויורדים? אלא מי שחטאו יורד - זכותו עולה. באותה דרגה שהורידו את השכינה עד עפר, כך יורדים אותם שהורידו אותה. וכמה שהם יורדים, כך השכינה שהיא מזלם עולה עד שמגיעה למקום שהורידו אותה משם. ומיד שעולה למקומה, מיד הקדוש ברוך הוא מקבל אותה בזמן. זהו שכתוב (בראשית ח) וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה.

באותו זמן והמים היו הלוף וחסור, שהם ערב רב, עד החדש

יזמין יתב לבושה פתלג חור. לקימא (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם פשנים כשגל ילבינו. פורסייא שביבין דנור אם יאדימו פתולע כצמר יהיו. ועוד אם יהיו חטאיכם פשנים מסטרא דיצחק, כשגל ילבינו מסטרא דאברהם, דבה מתלבנין.

בההוא זמנא דיתב קדשא בריך הוא על פרסה, מיד אתנח. (בראשית ח ד) ותנח התבה שריא בטורי לוטיא למעבד בהון דינא, דאנון טורי קרדו, טורין חשוכין בגלותא ארינן בגלותא קדא הוא דכתיב (דברים כח טז) ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה.

דבההוא זמנא נחתין כל לוטא על ישראל. בגין דיתכפרון מחוביהון, וכל זכון נחתין על חיביא לקבלא בהון אגריהו. ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו. עולים סלקין זכון. ויורדין נחתין חובין. וכלא בהאי סלם סלקין ונחתין. ובטעמי סלם איהו, ודא איהו שופר הולף רביע דרגא תרי טעמי.

בההוא זמנא סליק זכותא דישראל לעלא, ונחית חובין דילהו כמה דאוקימנא. מאי עולים ויורדים. אלא מאן דחובה נחית, זכותה סליק. בההוא דרגא דאנחיתו לשכינה עד עפרא, כך נחתין אנון דאנחיתו לה. וכמה דאנון נחתין. כך שכינתא דאיהי מזלא דילהון סליקת עד דמטאת לאתר דאנחיתו לה, מתמן. ומיד דסליקת לאתרהא, מיד קדשא בריך הוא קביל לה בימינא קדא הוא דכתיב (בראשית ח ט) וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה. בההוא זמנא (שם פסוק ה) והמים היו הלוף וחסור, דאנון ערב רב עד החדש העשירי. בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים,

העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי הקרים, שהם האבות, ומתעוררת זכותם על ישראל. שעד אותו זמן תמה זכות אבות משם ואילך חלה זכות אבות באותו זמן, ובכך צדיקים יראו וישמחו וגו' והרשעה פלה בעשן תכלה וגו'. בכך ודאי, שהוא חסד זרוע ימין פסא, משום שהכפסא מתתקנת בימין. זהו שכתוב והוכן בחסד פסא, ובה ותמלך אפה הוא ה' אלהינו.

באותו זמן שהקדוש ברוך הוא יושב על פסא של חסד שהוא של רחמים, נאמר אל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות. באותו זמן ולא יפגף עוד מוריד.

וכך זה מצדו של עץ החיים. ומצד של העץ של טוב ורע, האתרוג דומה לצדיקים, והדס לבינונים, וערבה לרשעים. ובשכינה נאמר בה ומלכותו בכל משלה. אף על גב שנאמר בה עץ חיים היא למחזיקים בה. היא שולטת על עץ הדעת טוב ורע, מהצד שלו היא קרובה למלך.

(ומהצדדים הללו לפעמים הנקבה היא קרובה למלך). זהו שכתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, מצד הימין. היא לפעמים רחוקה ממנו מצד השמאל. ואל יבא בכל עת אל הקדש. מצד הימין היא לא מקבלת טמאה. טוב הוא ימין. אבל מקומה מקבלת טמאה מרע וקמות, באותו מקום אין לו קרבה. (אל הקדש, היא לא מקבלת טמאה, אבל מקומה טוב מקבלת טמאה מרע, ומאותו המקום שאין לו קרבה).

ושם צריך להקריב קרבן, וקטרת להרחיק רוח טמאה מאותו המקום, ולקרב הזכות לשמאל הגבירה, ולהרחיק משם השפחה. ומשום זה כל השמות יש בה.

דאנון אבהן ואתער זכותא דילהון על ישראל. דעד ההוא זמנא תמה זכות אבהן. מתמן ואילך חלה זכות אבהן בההוא זמנא ובכך צדיקים יראו וישמחו וגו' והרשעה פלה בעשן תכלה וגו'. בכך ודאי דאיהו חסד דרועא ימינא פורסייא. בגין דכורסיא בימינא אתתקנת. הדא הוא דכתיב (ישעיה טז ה) והוכן בחסד פסא. ובה ותמלך אפה הוא ה' אלהינו. בההוא זמנא דקודשא בריך הוא יתיב על פורסייא דחסד דאיהו דרחמי, אתמר אל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות. בההוא זמנא (שם ל כ) ולא יפגף עוד מוריד.

וכך דא מסטרא דאילנא דחיי. ומסטרא דאילנא דטוב ורע אתרוג דמי לצדיקיא, והדס לבינונים, וערבה לרשעים. ושכינתא אתמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה. אף על גב דאתמר בה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה. איהי שלטא על עץ הדעת טוב ורע, מסטרא דילה היא קריבא למלכא. (נ"א ומסטרין אליו לזמנין איהי נוקבא קריבא למלכא), הדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש מסטרא דימינא לזמנין איהי רחיקא מנה מסטרא דשמאלא ואל יבא בכל עת אל הקדש. מסטרא דימינא איהי לא מקבלה טמאה טוב הוא ימינא. אבל אתרהא מקבלא טמאה מרע ומות בההוא אתר לית ליה קריבו. (נ"א אל הקדש איהי לא מקבלא טמאה אבל אתרהא טוב מקבלא טמאה מרע ומתהוא אתר דלית ליה קריבו).

ותמן צריך לקרבה קרבנא, וקטרת לרחקא רוח טמאה מההוא אתר. ולקרבה זכותא לשמאלא גבירתא ולרחקא שפחה מתמן. ובגין דא כל שמיהן אית בה.